

Beboerne i
Bustølvegen 49
5918 Frekhaug

01.03.2017

Meland Kommune
v/ Nina Tilfjord
5918 Frekhaug

Informasjons møte vedrørende Meland Kommune sin praksis i forhold til oppholds prinsippet.

Viser til telefon samtale med deg hvor vi som verger, pårørende til Beboerne i Bustølvegen borettslag ønsker at Meland Kommune innkaller til felles møte med oss, og informerer om kommunen sin praksis i forhold til oppholds prinsippet.

Beboerne i bustølen flyttet i egen bolig 2011 og er i aldersgruppen 27 til 35 år. De har nå bodd for seg selv i 7 år, og ønsker å kunne reise på konserter, besøke venner, hytteturer, hotell weekender, kurs, leir o.l. i andre kommuner i Norge på lik linje med oss andre.

Beboerne i Bustølen mottar tjenester fra kommunen, de har alle et individuelt vedtak, og de fleste har behov for tjenester og tilsyn 24/7. Dette medfører at om de skal oppholde seg i andre kommuner i Norge, på kortere eller lenger sikt, er de avhengig av å få samme oppfølging/hjelp.

Det er ikke naturlig at vi pårørende fortsatt må yte omsorgstjenester for våre voksne barn, når de har flyttet for seg selv. De har rett på å kunne leve selvstendige liv, og ta sine egne valg, selv om de har en funksjonshemming som medfører at de trenger bistand.

Som Meland kommune er kjent med er dette en sårbar gruppe, med nedsatt funksjonsnivå. Dette medfører at de trenger trygge og kjente omsorgspersoner, uavhengig hvor de oppholder seg. Med bakgrunn i dette ønsker vi muntlig og skriftlig informasjon om kommunens praksis i forhold til å ivareta denne gruppen, og rettigheten til fritt å kunne bevege seg innenfor Norges grense:

Funksjonshemmede har rett til bevegelsesfrihet innenfor Norges grenser på lik linje med alle andre.

FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter, artikkel 12 fastslår at vi har bevegelsesfrihet i landet vårt. FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne presiserer bevegelsesfriheten i artikkel 18:

"1. Partene skal anerkjenne den rett som tilkommer mennesker med nedsatt funksjonsevne, til å bevege seg fritt, til fritt å velge bosted og til et statsborgerskap, på lik linje med andre, blant annet ved å sikre at mennesker med nedsatt funksjonsevne:

d) ikke vilkårlig eller på grunn av nedsatt funksjonsevne berøves retten til å reise inne i sitt eget land."

Helse- og omsorgstjenesteloven gir ingen innskrenkninger av de grunnleggende menneskerettighetene, tvert imot ble omsorgstjenestene i sin tid laget for å sikre at mennesker med bistandsbehov skulle få sine tjenester uavhengig av hvilken kommune de befant seg i. Dette er kjernen i oppholdskommuneprinsippet.

Oppholds prinsippet kom inn med sosialtjenesteloven og er videreført både i Helse- og omsorgstjenestelovens [§ 3-1](#) og i lov om sosiale tjenester i NAV.

Fra [Ot.prp. nr. 29 \(1990-91\) Om lov om sosiale tjenester m.v. kan en lese:](#)

e.v

«Utvalget begrunner videre sitt syn med at det er den eneste ansvarsregelen som kan avverge at søker blir kasteball mellom kommuner. Vedkommende vil til enhver tid ha rettigheter der han eller hun oppholder seg» (se side 140). Oppholdskommuneprinsippet er for å sikre tjenestemottaker og bostedskommunen plikter å sikre forsvarlige tjenester slik at tjenestemottaker kan ha et aktivt og meningsfullt liv.

Oppholdskommuneprinsippet er ikke et prinsipp som bostedskommunen kan skjule seg bak for ikke å yte omsorgstjenester. Dette er også fastslått av [Oslo Tingrett i dom av 31.01.2006](#) (se side 12 og 13) hvor Oslo kommune ble pålagt å betale sosialhjelp til en person som i perioder oppholdt seg i nabokommunene.

Formålet med at ansvaret i loven ble lagt til oppholdskommunen i stedet for bostedskommunen var at tjenestemottakerne ikke skulle ende opp som kasteballer som ingen tok ansvar for.

Viser også til intervju med Helseminister Bent Høie i Handikapnytt den 27.10.16, der han oppfordrer Kommunene til å bruke skjønn.

Oppholdsprinsippet er nedfelt i paragraf 3-1 i loven om helse og omsorgstjenester. Der står det: «Kommunen skal sørge for at personer som oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendige helse- og omsorgstjenester.»

Skal denne loven leses bokstavelig, er det altså kommunen du oppholder deg i som skal betale for assistansen du får.

Regjeringen ber derimot kommunene om å se på dette med skjønn, da mottakeren av assistansen skal kunne leve et fritt liv.

Vi håper at Meland Kommune sin tolking av oppholdskommuneprinsippet ikke skal fører til at vi blir en kasteball mellom kommunene. Og dette er i strid med lovens intensjon!

Vi håper på en snarlig tilbakemelding fra dere, da sommerferien nærmer seg, og at det kreves mye planlegging for å få til noe.

Vennlig hilsen

Merethe M Vikebø og Cato Vikebø

M/Foreldre og verger til alle beboerne i Bustølen.